

Nekárej mě, Hospodine, ve svém rozlícení, netrestej mě ve svém rozhořčení, neboť na mě dopadly tvé šipy, těžce na mě dopadla tvá ruka. Pro tvůj hrozný hněv už není na mém těle zdravé místo, pro můj hřích pokoje nemá jediná kost ve mně.

Žalm 38

Nad hlavu mi přerostly mé nepravosti, jako těžké břemeno mě tíží. Páchnou, hnisají mé rány pro mou pošetilost. Zhrouceně, až k zemi sehnout celé dny se skličen smutkem vláčím. Mé ledví je v jednom ohni, nezbylo nic zdravého v mém těle. Jsem ochromen, zcela zdeptán, křičím a mé srdce sténá.

Před sebou máš, Panovníku, všechny moje tužby a můj nářek utajen ti není.

Šelhává mi srdce, opouští mě síla a mým očím hasne světlo. Kdo mě milovali, moji druzi, odtáhli se pro mou ránu, moji nejbližší opodál stojí. Ti, kdo mi o život ukládají, nastražili léčku, kdo mi chtějí škodit, vedou zhoubné řeči, po celé dny vymýšlejí záudnosti, já však neslyším, jsem jako hluchý, jako němý, ani ústa neotevřu. Štal se ze mne člověk, který neslyší a neodmlouvá,

neboť na tebe jen, Hospodine, čekám, Panovníku, Bože můj,

kéž bys odpověděl!

Pravím: Ať nemají ze mne radost, budou se nade mne vypínat, uklouzne-li mi noha. Můj pád je už blízko, stále mám před sebou svoji bolest. Přiznávám se ke své nepravosti a svého hřichu se lekám.

Moji nepřátelé životem jen kypí, mnoho je těch, kdo mě zrádně nenávidí. Ti, kdo odplácejí za dobrotu zlobou, za to, že se snažím o dobro, mě osočují. Hospodine, ty mě neopouštěj, nevzdaluj se ode mne, můj Bože, na pomoc mi pospěš, Panovníku, moje spásu!